

BORSSZEM JANKÓ

A regálemegváltó s a farizeusok.

T. K. — Ti engem kővel dobáltok — én titeket kenyérrel.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

Criminalis reform.

A REFORM divatja járja:
 Vesszen, ami léha, könnyed!
 A minster reformálja
 A büntető törvénykönyvet.
 Bűnös népség, borulj könybe,
 Jókra derül most a jó nap:
 Becsuszik a törvénykönyvbe,
 Ott egy hét még, itt egy hónap.

Már a jogrend megerősül:
 Kinek lesz még bűnre mersze?
 Hisz ez most már úgy minősül,
 Amaz pedig emigy persze.
 Változik a cselekmények
 Eszmei bűnhalmazatja
 Ugy-e bár, szegény legények,
 Szíveteket ez meghatja?

Változik most ez is, más is,
 S jön sok boldogabb esztendő;
 Mert hiszen már a csalás is
 Hivatalból üldözendő.
 Kinek lesz még kedve csalni?
 Nem akad már Mózi s Áron
 Aki lánczot, mely csak talmi,
 Elad igaz arany-áron.

Indítványozási jognak
 Szintén meglesz már szabálya.
 Akit ezután befognak,
 Ezt az egyet ki nem állja.
 S éppen azért jó előre
 Számot vetvén e reformmal,
 Jámbor polgár lesz belőle —
 S bünt ezután sose forral.

Másrészt tiszteletbe' tartja
 A novella azt, ki részeg;
 Eztán nem grasszálnak rajta
 Inhumane az ügyészek.
 Méltó rá, hogy kőbe véssék
 Jó Fabinyi eme tettét;
 Mert hazánk bortermelését
 Méltán tekintetbe vették.

Megszorítva azt, mi enyhe,
 Megenyhítve azt, mi zordon,
 Praktikus új szellem enyve
 Áradoz szét e reformon.
 Új eszméssel megragasztva
 Egységesebb már a codex —
 E reformnak nagy a haszna,
 Jó lesz most már az a jó lex.

Persze, hogy még többet érne,
 — Bár reformunk szinte diszlik —
 Ha András ur hozzá férne:
 Ki lopá el a poszkiszlit?
 Mert a törvény bármily éber,
 Azzal még nem messze jutsz ám! . . .
 Hát a szegény öreg némbér
 Minap ott a Tompa-utcán?

Mert poszkiszli vala három,
 De nincs egy sem, sem gazdája;
 Bátran húzhatunk immáron
 Új paragrafust reája.
 S a sok gyilkost — ucczu néki.
 Hajhásszuk csak egyre frustra!
 Mind füttyent az, úgy a régi
 Mint az új paragrafusra.

Van reform, van codex testes,
 Melytől sok jogászi fő sül;
 De a bűn, ha nincs a tettes,
 Mindegy, bármiként minősül.
 Még pár cseppel szaporítják
 A nagy paragrafus-tengert,
 De csak szívünk szomorítják . . .
 Fognátok el több gazembert!

Megnyugtató körlevél.

— A muszka hupikék és jajjörös könyvből. —

Kancsukoff — Kálnokyhoz.

A humanus bánásmód, mely orosz hadseregünkben régi idők óta hagyományyszerűleg alkalmaztatik, némely csapatok áthelyezését tette szükségessé. Orvosi szakvélemény szerint ugyanis újabban 5 hadosztálynak *légváltásra* van szüksége. Ezeket okvetetlenül a legdélibb tartományokba kellett küldeni. — Hogy e tartományok éppen az ország határán vannak, az csak a mi bajunk, mert csapataink egészsége azt tenné kívánatossá, hogy katonáink még délebbre mehethének, a nélkül, hogy a határt érintenék.

Reb Menachem Cziczeszbeiszer

szörnyii átkozódásaiból.

— O Kóbi Nelkenblüh jenge pálinkája vedjen erüt te rojtod!

— Boleset biztesítő prémiát kopjál.

— Ledjél te vezérödnöki titkár és o revisor két hunapig ledjen te-tüled o vendég!

— O néhai ledjen te tüled o nemesi predikátom!

— O nodrágiszijjal csillapítsál o te éhségedet!

— Ledjél te edj magyar ün-kintes!

— O gyászrovotbon alvassák o te nevedet!

A jövő évtizedből.

Bevonulás az egyetemi kaszárnyába.

*

Tanár. — Nem jó! Elha-salt! In-dulj! (Az udvaron gyász-sortüzet adnak.)

*

Tanár. — Fi-gyelj! Kollo-kválj!

Apró hírek.

Heti naptár.

- Hétfő.** Összepakolt s odébb állott Sára
Tanács urak szomorúságára.
Ne féljete, nem haragszik Sára,
Örömmel néz hátra Abderára.
- Kedd.** A regále-vita meg nem akad,
A szónoklat bő zápoként szakad,
Ha a beszéd csupa készpénz volna,
Akkor hazánk Eldorádó volna.
- Szerda.** Trieszt alatt német flotta czirkál,
A vizen nagy vargabétűt irkál,
Azt irkálja a vizek lapjára:
Német barátságna nagy az ára.
- Csütörtök.** Látott-e a barbár kor ily rémet:
Fegyver alatt két milli német!..
Szövetséges társát löki-tolja,
Hogy hiányos seregét pótolja.
- Péntek.** A yankee nép szereti a tréfát,
Ha otthon nincs, Európába tér át.
Boulangernak egy-két milliócska...
S mindjárt kész az európai móka.
- Szombat.** Áfrikában — jaj! — van még rabszolga.
Európában jobb a népek dolga.
Az embert itt nem viszik vásárra!
Mért? — E cikknek nincs itt semmi ára.
- Vasárnap.** Jó hetünk volt: nem volt nagy sikkasztás,
Békés-Gyulán csak egy kis mulasztás.
Szóba sem jó Malaczká és Kula...
Hál' istennek, e hét jól elmula.

> **Nagy szörnyüködést** idézett elő bizonyítgatásával
Helfy, hogy az új konverzió által az ország egy milliár-
dot fog veszíteni. De csakhamar szélesre váltak a hosz-
szura nyult képviselői arcok Börzeviczy fölvilágosító
szavaira: »Ugyan, ugyan Náci! Minek adsz hozzá a
sáját pártodból annyi nullát?»

∨ **Dramaturg-e vagy drámabírálo bizottság?** —
Egyik sem praktikus a mi viszonyaink között. Rajtunk csak
egy drámai lutri-intézmény segíthetne, melynél a kalap-
ból kihuzott dráma írójának íteltetnék oda a jutalom. Így
volna igazság!

△ **Muszkaországban** vonatkisiklás történt. Kü-
lönös, hogy azok, kik okozták, a büntetés alól szintén ki-
siklottak.

⊠ **Oroszországból.** A czár meghagyta Zichy
Mihály festőnek, hogy a borkii vasuti katasztrófát egy
képen örökítse meg. — Mi akar ez a kép lenni?
Memento mori? Avagy talán Memento vivere, a mely
mindennap figyelmeztesse a czárt: »Emlékezzél, hogy
élned kell, és élni (egy czárnak is) nehéz dolog.«

± **Varians.** Szegény legény: »Pénzt vagy az éle-
tedet!« — *Muszka:* »Pénzt, vagy a békédet!«

∩ **Jogászbál** nem lesz az idén; tánczolunk majd a
két esztendő alatt eleget, — vigasztalódnak a jogászok.

⊠ **Detektivek vád alatt.** Szegények! Mindenesetre
ártatlanok. Annyira el voltak foglalva, annyira bele
merültek kötelességük teljesítésébe, mindig csak másra
vigyáztak, hogy nem maradt idejük magokra vigyázni.

± **A Végh-pör megszűnt.** Nem *be-*, hanem *kivéze-*
ték azt.

∧ **Hazánknak** egy felső vármegyéjében, hol a mo-
dernség nem igen terjedt még el eddig, hét feminini (tehát
nem *neutrius*) generis hivatalnokot is magához hódí-
tott a *fes osztály*, vagyis a *sik kaszt*.

∩ **Frohner János**, a mindnyájunk kedves emléké-
ben élő fogadós, jelentékeny összegekkel járult hazai
czélok előmozdításához. Követi Röck Szilárdot. Még
soká ne kövesse!

S. Vendel a mérlegen.

— Mióta zsugorgatom ezt a véres 3 krt, hogy végre
megismerjem a magam súlyát... hát el van romolva ez a
mérleg s a keserves pénzem oda vészett!

Az ismeretes portás (átkiált.) Nem romlott el az, Sa-
nyaró ur! De hát annak a mérlegnek olyan a masinája, hogy
csak a 15 kiló minimális súly alatt mozdul meg!

ORSZÁGGYÜLESI TUDÓSÍTÁS.

(From our own.)

—Regále. —

Tisza Kálmán. A regálét megváltjuk! (Éljen! Általános lelkesültség.) Kinek kell egy kis pénzmag? (Minden oldalról: Nekünk!) Méltóztassék a javaslatához hozzá szólani! (Elfogadjuk!) De esedezem alássan, egy kis vita mégis csak illendő volna! (Fölösleges!) Van szerencsém a t. ellenzéket fölkérni, szerezzék meg nekem az örömet és csináljon egy kis oppositíót! (Zúgás az ellenzéken.)

Apponyi Albert gróf (nagy sóhajjal.) Ha már más-kép nem lehet és a t. kormányelnök mint szivességet kívánja, ám tegyük meg. (Gyengén opponál.)

Tisza Kálmán. Szomorú idöket élünk! Ha az ellenzék már csak ilyen oppositíót tud kifejteni, ma-holnap nem lesz érdemes kormányozni. Hevesb, tüzesb ellenzék-keskedést kérnek, melyet legyűrni érdemes! (Szivreható melegséggel.) Vajjon ki volna oly kegyes a mélyen t. ellenzék padjain, hogy egy oppositíó nélküli szegény kormányt megszánya, életet hozna a vitába? (Grecsák: Vállalkozom!) Ezer köszönet!

Grecsák Károly. Regale meg regale, az két különböző dolog, aszerint amint vagy falusi regale, vagy városi A kettő között pedig az a különbség, hogy a falusi regáléval a paraszt regalirozza magát, a városival a polgár. Ennélfogva a városi regálét városiasan, a falusit falusiasan kell fölfogni s ha tisztán elméleti szem- és álláspontra helyezkedünk, már a középkor városaiban azt fogjuk találni, hogy ott is polgárok élvezték a regálékat. Több ellenmondani valóm nincs.

Tisza Kálmán (melancholiával.) Borsot vártam és limonádét kaptam. Hejh!... mikor még én odaát ültem, másképp csináltam én! (Egy reminiscentionális könyvet törül le elborult pápaszeméről.) De köszönetet, elragadtatást ne várjanak. Mivel látom, hogy ugy se megyek semmire a t. ellenzék föltüzelésében (elkeseredetten) zárják be a vitát! (Haragosan.) És fogadják el a javaslatot egyhangulag. (Karszékében és bánatában elmerül.)

Polonyi Géza (fölugrik.) No azt a regáléváltságos árgylussát ő kegyelmességének, ha épp azt akarja, hogy megmossuk a fejét szappan nélkül, én vállalkozom rá! (Kaas Ivor gyöngéden átpislog egykori kortesére. Apponyi kapitány megrántja közlegényének kabátját, hogy ne pislogasson a zagya glédából szélfelé.)

Tisza Kálmán (örömmel.) Valahára egy egészséges bömbölet, egy szívből fakadó parlamentáris káromkodás. Rajta — rajta!

Polonyi Géza. Micsoda? Rajta? Hogy még rajta — aszongya? Kicsoda az ur, hogy egy országos képviselővel így mer beszélni? Az ur tán abban a képzelődésben él, hogy miniszterelnök, pénzügyminiszter? Az ur csalódik, az ur csak egy korcsmáros, semmi más. (Kaas Ivor: Pompás! Apponyi szemrehányó rendreutasítással néz rá.) Ugy van, t. ház! Tisza Kálmán korcsmáros, még pedig országos főkorcsmáros. Csapszékének czége: »Az legjobb korteshöl!« Dufla krétával írja föl a söntésben az adót We-

kerle Sanyi, csapos legény. A korcsmáros meg hamis itezében szabadelvü lörét mér, hogy az egész országot a minisztertanácsi zöld asztal alá itassa! Káfoljon be a sárga földig a többségi klientéla az országos csárdásnak fuxinpolitikai kotyvalékjától. (Kaas Ivor elragadtatásában sir. Apponyi felocsitja egy dorgatorius pillantással.)

Tisza Kálmán. Van még ellenzék! Ugy leteremtett, szinte felfrissült bele a vérem! Most már elfogadják a javaslatot. (Megtörténik.)

A municipium eddig —

— és ezután.

Lapszemle.

A VÉDERŐRŐL szóló törvényjavaslat tárgyalása előreláthatólag nagy hullámokat fog vetni. — Különösen éles bírálat alá veszik majd az 58. §-t, mely következőleg hangzik:

A honvédelmi miniszter köteles a népfölkelés létszámáról és felszereléséről a közös hadügyminiszternek folytonos tudomást nyújtani.

A »B. J.« abban a szerencsés helyzetben van, hogy a lapoknak csak a jövő hét folyamán megjelenő idevágó közleményeit már ma ismertesse.

* * *

Ez hát a magyar miniszterium függetlensége!... A honvédelmi miniszter *köteles* (!!!) a közös hadügyminiszternek átnyújtani valamit! Kár, hogy a javaslat elő nem írja, hogyan kell az átnyújtásnak történnie. Vajjon a miniszternek le kell-e térdelnie és arany tálczán átnyújtani az előterjesztést?! Ime ide vezetett a Tisza minisztersége. A magyar miniszter térden csuszva a közös miniszter elé!...

(»PESTI NAPLÓ.«)

*

...szükségesnek tartottuk ezt elmondani. De érezzük, hogy a vezércikk szűk rovata nem nyújt elég tért e fontos kérdés megvitatására. Szerencsénkre ott van a szerkesztői üzenetek rovata. Olvasóink ott bővebb értesülést szerezhetnek maguknak.

(»PESTI HIRLAP.«)

*

...Kvóuszkuje tándem? Betelt a pohár! Megdöbentő valóságra ébresztett a törvényjavaslat főntemlített cikkelye. A honvédelmi miniszter a közös hadügyminiszternek csak alárendelt közege, a ki köteles folyton tudomásokat nyújtogatni. Szerencsére ott lesz a parlamentben a mi Kaas Ivorunk. Majd ránczba szedi ő a minisztereket 48,000 előfizetők és ez egész haza megelégedésére.

(»BPESTI HIRLAP.«)

*

Addig jár a korszak a kutra — addig járnak a magyar miniszterek Bécsbe, míg az ország függetlensége eltörik. Oda van az már régen, de csak most vallják be önmaguk, amit mi ezerszer hangoztattunk. Mert mi a főntebbi törvényezik? Nyílt bevallása annak, hogy a magyar kormány alá van rendelve a közös minisztériumnak. Egy magyar miniszter *köteles* az osztrák miniszternek hódolattal tudomást nyújtani!!

Ha netalán elmulasztaná, még el is csaphatnák érte. Hamlattel keserűn kaczagunk fel ilyenkor: »Ha ha hah!«

(»EGYETÉRTÉS.«)

*

A véderő-törvényjavaslatot Európa politikai helyzete tette szükségessé. Semminemű polemiaival nem lehet azt elodázni. A kormány csak azt tette, mit a körülmények kényszere közt tehetett. Ami szükséges, az muszáj; ami pedig muszáj, abból egy betűt sem engedhet el. Jól

értesült forrásból tudjuk, hogy a kormány helyesen cselekedett és hogy a többség a mi véleményünkön van.

(»NEMZET.«)

*

Mi az egész dologban csak stilaris tévedést látunk, s nézetünk szerint a főntebbi passus egészen másként fog hangzani ilyenforma módosítással: a közös hadügyminiszter a népfölkelés létszámáról és felszereléséről a honvédelmi miniszter utján folytonosan tudomást szerez magának.

(»PESTER LLOYD.«)

*

Mihelyt a regále-megváltással járó átmeneti intézkedések ügyében nálunk tett minden kérdésre megfelelő, foglalkozni fogunk a véderő-törvényjavaslat nem érdektelen kérdésével.

(»N. P. JOURNAL.«)

A tintás üveg.

Jelölt korában Krausz a Megyeri.

— Van-e, ki e nevet nem ismeri? —

Osztogatá, mint más, a pálinkát,

Nos hát?...

Kapott

Ezért, mint más, mandátumot,

Amint mondom: dicső mandátumot.

A Czenczi néni kosarából.

— Ma már a bukott nő is, ha ügyesen uszni tud, nem merül el, sőt még versenyekben győzhet is.

— A nagy lábon élőknel a ballépések sem veszélyeztetik a súlygyent.

— A nagylelkű nő *mindenét feláldozza*, hogy az árán a becsületét megmenthesse, — a lelketlen a becsületét is feláldozza, csak hogy *mindenét megmenthesse*.

— A szerelem a legveszedelmesebb narcoticum, melynek élvezete után vagy jobb létre virrad, vagy jobb létre szenderül a beteg lányka.

— Nem *család*ot — *familiát* keresnek az urfiak.

— A fiatal uraknak minden tarka cziczus... *kék*.

— Szalma láng, szalma özvegység.

— Azelőtt sok fiatal ember *sans souci* ment bele a házasságba — ma *sans six sous*.

— Minél több az angyalimádó, annál inkább szaporodik az angyalcsináló.

— Régebben a legértékesebb hozomány a női erény volt, ma már a legszebb női erény az értékes hozomány.

— Hajdan a lisztől fehéredett a kis lány arcza... ma a pudertől.

— Némely új asszonykának bőség túlke az ura... szarva.

— Az *eladó* lányok rendesen *raktáron* maradnak.

— Ma már a *csikósodás* is *lovagiasság* számba megy.

— Hajdanában egy operette járta: »Eljegyzés lámpásfény mellett.« No, a vőlegényt ma is lámpással köll keresni.

— Ma már nem azt kérdik, ki mit szerzett? — hanem azt, hogy ki mit kapott a feleségével? Hogy a czirnos cziczám rugja meg!

A kiből sohasem —

— a kiből bizonyosan lesz tiszt.

Sanyaró Vendel nyögései.

— *Ha én Kongó-néger volnék: az Operának rég nem volna portása!*

— *Ha a nép szava Isten szava — a népkonyha isteni konyha.*

— *Az idei hónap is csak olyan ize van, mint a tavalyinak.*

— *Oh, ha a kis Jézus hozna vagy két öl karácsonyfát, be melegen üdvözölném!*

— *Ha igaz, hogy a politikusok elvi ellenségeik botlásain hisznek — fölcsapok politikusnak.*

— *Élvezettel hallgatom a Polonyi ur beszédjeit. Olyan jó zsiros mondásai vannak!*

— *Mióta egy tudós azt állította, hogy a hang ugyanazon szolgálatra alkalmas mint a gőz, ordítással fütöm hónapos szobámat.*

— *Ha a főnököm a körmeit rágja, azt mondják, csunya szokás; ha meg én, azt mondják: ebédel.*

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Abszentiuss.

— *Az új univerzitás még nincs fölszentelve. Még nem buktam meg benne.*

— *Különben egész helyesen rendezték be azt az új épületet. Csak a Sággy professzor hallgatói számára nem csináltak hangulatos hálótermeket.*

— *Az öreg Wenczel megtagadta az indexem aláírását. Annak a nézetnek hódol, hogy 39 abszenciám van nála. Protestálok a tanszabadság nevében!*

— *Nem praktikus ember az az új közoktatási minister, hogy nem vett maga mellé tanácsosnak. Így alig hiszem, hogy sikerrel vezethetné az én közoktatásomat.*

— *Szegény Kerkápoly! Ki hitte volna! Tegnap még teljesen ép eszínél volt és ma már visszaköszönt!*

— *Ha tudnám, hogy meg nem buktat érte, ráütnék a Szilágyi Dezső méltóságos hasára, mikor nagy büszkén végig tolja azt a folyosónkon.*

— *A segélyző-egyletben gyöngéd sikkasztások történtek ismét. O, a régi jó idők még sem tuntek le egészen!*

— *A rendes professzort öntudatos komolysággal köszöntöm; a rendkívülinek tartózkodó kalapmegbillentést juttatok; a magántanárt elnéző fejbőlintásban részesítem.*

— *Most örülök csak igazán, hogy be nem magoltam a Csemegi-kódexet. Mintha csak sejtettem volna, hogy megfejelik s újra kék bevágni. Morál: fiuk, lassan a tanulással!*

— *Aztán még mondja valaki hogy az egyetem nem nevel derék árvaszéki pénztárosokat!*

— *Az állam mozgásba hozza ellenünk teljes támadó erejét, hogy a véderőt fokozza.*

— *Megdeputációztuk a ministereket. Eredmény = 0. Így hát megérem még öreg napjaimra, hogy holmi rongyos rezerv-lajdinándsáért föl kell csapnom szorgalmasnak! De csak inkább szolgálok végig egy kapituláció.*

*

K - tz. Mi az a cautió?

B. A. Mikor a tanár ur könnyü kérdést ad.

*

Fiuk!

Kozások és egyéb kiérdemült firmák!!

Az új jogásznemzedék elsatnyult!

Nincsenek már jogoncok. (S)jogoncok még kevésbé.

Magoncokból, vizsgázókból és kollokválókból áll az univerzitás, az egyetem: melyet 'ujjá' építettek az elhanyagolt szomszéd magy. kir. zálogház rovására.

Ilyen népség megvetést érdemel és sajnálatot.

De nem érdemel Jogász-bált!

A professori kegynek mulya csatlósai csak maradjanak a tandíjmentes szolidság poros iskolapadjaiban.

Mi pedig, a szebb, a dicső mult élő maradványai, ne tiszteljük meg őket a szolidaritással.

Mérges szóval és méltatlankodó lemondással dörögjük feléjük, hogy:

Nem köll jogászbá!!!

Fiaim, csak magoljatok!

Mi azonban híven kitartunk a rendületlen vizsgátalanságban és kollokválatlanságban és az élet apró, ártatlan örömeinek élvezésében addig, amíg el nem jön a megváltó gazdag párti vagy a zsiros szinekura!

Üdv velünk!

Nemzetiszinü dízmosolygással

Bukovay Abszentiuss s. k.

ösjogonc és kiérdemült 12-edéves jogászbálos.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

☆ O Kóka küzség az iskolájába ed osztályból úgy sinálto kettüt, hojd ed küzfólot sinálto bele. Ezen az ojságok nevetnek nodjot és oztot mandanak, hod ez von ed ójság. Pedig ez nincs is von ój. Mert én láttom, és nem is olejan régen, hojd ed másik najd asztálybo okortok szintén sinálni ed váloszfolt, hojd ebbül az edj osztályból ledjen ed elstü és ed másedik asztály... És ez nem is volt olejon najdon neveléses. Mert ho tovább sináltak volna eztet o váloszfolt, ez lette volna edj szédjenfolt.

☆ Mindlonk nincs ográr kérdés, sopán sok ográr kérdés.

☆ Nincsen tolán Modjorarszágba ejd ember, ki jobban todna megmandani miljen drágák ami szent elveink — mint o Krausz Lojos oreság.

☆ O Türláy és o Fransoin pezsgübar járos oreságok veszekedik edmással azon rojto: küzülük meljlik az elsü, és inditották edjik firmo o másik elen püirt. Ho én volnék ebben o pürben bírú, küvetkezendöképen itélném: o Türláy és o Fransoin oreságok igyanak meg edmástul o pezsgüt és o Litke oreság mind o kettötül. Ez valna barzosztó, de volna igozság!

☆ Ho voloki oztot okorjo, hojd o zsornalizstok nyogodni hodják, az embert fizet edj bizomos díjt az ü soját nyogodolomért. Eztet ozért hínok nyog-díj. Oz egész intézetet pedig »hirlopirók nyogdíjintézet.«

Az „ó“ ukáza.

Hallja, gonosz Borsszem Jankó,

Sok van a rováson.

Nincs azóta, hogy nyugton hágy,

Semmi nyugovásom.

Arjon mindjárt — akármi lesz

Az az írka=fírka:

Csak benn legyen, hogy „aranyos“

és „isteni Ilka.“

„Válás után.“ A »P—i Hrlp« összegyűjtött anyós-viczzei nyomán megírta egy nem-magyar.

*

Nem tudni miről csináltak már több rossz vicezet: Sára soványságáról-e, vagy az anyósok gonoszságáról? — A mult héten mégis mind a kettő nagyon tetszett. Az egyik a Nép-, a másik a Nemzeti Színházban.

*

Hiszen Sára is »Válás után« van, és a válás után kelle-mesebbek az emlékek.

*

Belgrád megelőzte Budapestet. Ott már néhány hónapja játsszák a »Válás után«-t.

*

Azt mondják, nem a Nemzeti Színházba való darab. Bizony nem! Hallottuk amint a támlás- és zártszékek csak úgy recsegték-ropogtak — nem az ellenmondástól, hanem a nevéstől hánykolódó közönség alatt. Még néhány ilyen darab s új butorzat kell.

*

A »Válás után« után.

Vőlegény (a menyasszonyhoz.) Nem, nem! Nem lehetünk egymáséi. Ha megdondolom, hogy rövid husz év mulva te is anyós lehetsz... Jobb lesz, váljunk el még ma.

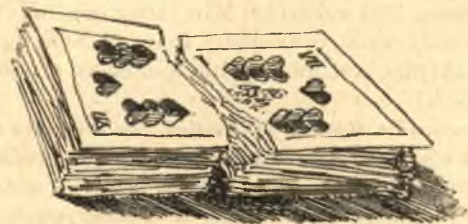
Menyasszony (ingerülten.) Vigyázz, hogy husz év mulva a te anyósod ne legyenek.

*

A dramaturg.

Hogy ha drámát írtál, magyar drámaíró,
Öt tagu bizottság volt felette bíró.
Aesthetikus, színész, no meg magad fajta,
Mint egy közös koncezon osztozott meg rajta.
S bárha egyik-másik lerántotta-tépte,
Minden reménységed nem vészett el még se,
Szavazat-többséggel színre jött a dráma. —
Hej bezzeg más nótát fujdogálnak már ma!
Öt helyett csak egy lesz! „Dramaturg“ ő kelme,
A ki többet ért mint az öt profán elme.
A kinek öt helyett egyedül lesz csápja,
A mellyel a drámát megpörgeti-vágja.
Kinek a tudomány kis ujjába' lesz mind,
Kíhez képest bakfity Schiller, Göthe, Lessing.
Mert miként egy isten lakozik az égbe',
Ki a világ dolgát maga viszi végbe:
Szintugy „Nemzetink“ ben — beláthatja kiki —
Elég lesz egy bíró: esalhatatlan Cs—.

Rébus.

(Féltelbeszaksakadi partike)

András — Sáránál.

András. Azt üzenyi az elüljáróság az ifjasszonnak, hogy mindenkinek kö füzetnyi, akar német, akar talján, mér mer az mindegy kutya. Itt peig nem is egy kutya, halom négy van. Antul ikább kö füzetnyi. Mer hogy üres a kutya-kassza is, meg az országnak sok piz kö ám.

Mme Sarah (abban a hiszembem, hogy András ur üdvözli beszédet mond neki, lelkesen fölkiált.) Eltsen á máziárr!

Kis kutyák (ugatnak.)

András. Piz beszél, kutya ugat. Semmi lezonérozás. Mer ha az előljáróság megkezdi az írka-firkát, fölkeveri az az ifjasszony másvilági jussát is. Még oda is utánna küdi a határozattyát. Akkor tudja még meg az ifjasszony, hogy hány az isten. Azér mondom, hogy füzetség essön, ha jót akar.

Kis kutyák kara. Nyáu vau! Krrr!

András. Én tüllem ugathatnak faranczijávu az eburfiak hajnalig: kutyaszóra meg nem indulok.

Mr Damala (bedugja fejét az ajtón.) Qu'est ce qu'il chante, ce bonhomme-là? Quel vacarme!

András. Kell vakarni? Mán hogy éngöm? Vakargya meg az ur a döggyeit, aszondom! Inned ki nem ugat éngöm senki fia-kutyája, valaméddig nincs meg az ebadó, ebadta! M. m. r. m. l.!

(Szerencsére ebben a pillanatban lép a salonba Pázmándy ur, a kinek végre sikerül felvilágosítani a nagy művésznőt arról, hogy Magyarország fővárosában a kutya adófizető ember számba, a jövevény pedig kutyaszámba megy, az idegenek forgalmának emelése czéljából.)

Az ifjuság petitiója.

JÁRULNAK elébe szép petitióval,
S ami benne vagyon el is mondják szóval.
»Kemény az a törvény, melyet javasoltál:
Hidd el, kegyelmes ur, tulszigoru voltál!
Igy szóltak ifjaink, és orvoslást kértek.
S egyben el is mondom, hogy véle mit értek:
Kegyesen mosolygott Féderváry szája,
Semmit sem ígért és — kezét adott rája.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Jurista. Bis in idem: veszedelmes kísérlet. Ha meglátja illető díszhelyén: a mi örömünk lesz nagy. Ha nem: sajnálatunk csak suly lesz a mi hálánkon. — **Knr.** Az egyiket bizony közelebb érthetjük volna valamelyik naptárunkban. A többihez meg csak 30 év múltán volna joga. — **Fb.** Mint »gavalléroktól levetett« élczeket régóta egy másik lapnak engedték át. Oda fáradjon velők. — **K. K.** (Bécs.) Amolyan torz nyelvű dolgokat olvashatóan kell írni. S nevet is, ameddig ismeretlen. Az ön K. K.-járól sem tudjuk, talál-é. — **G. M.** Mint pályázat, nem neveltség tárgya. De himet ha varr róla, szívesen vesszük. — **Roger Bontemps.** (Prs.) »Itt nyugszik Somogyi E. Munkácsy M.-nak első rajztanítója« — így olvastuk a lapokban, melyek a minap e sirirat szövegét közölték. Ön szerint az epitaphium így szól: »Itt nyugszik S. E. Hálás kegyelettel emelte e siremléket egykori tanítványa M. M.« Megvalljuk, nekünk is így tetszik jobban. — **R.** A pezs-gögyártók küzdelmé érdekesebb volna, ha szénsav forrma benne kenyéririgység helyett. — **Nszbt.** Magánérdek. — **Pétervásári m. kir. posta.** Köszönet a gazdátlan lev. lapért; de tán inkább illetet volna a küldőjéhez vissza származtatni, kinek neve tisztán olvasható a sorok végében. — **Aliquis.** Intő szözeata, gyöngéd figyelmzettése egy édes anyának, ha vét is a helyes írás ellen: nem tárgya a gúnynak. — **Ujonz.** Gyengék. — **K. I.** Jól összeválogatta most is. — **G. B.** Apróságok, képtárgyak kitünők. Legnagyobb részét (meg ne rémüljön!) az 1890-ki naptárba szántuk, mintán az 1889-re szóló már e héten jelen meg. — **F. J.** Válogatunk a sokból. — **Justus.** Azzal a három ifurral csak muszájból foglalkoztak a napi lapok. Vannak nevek, a melyektől bepizkolódik a nyomdafesték. — **L. V.** Ha van érkezése, pudeálja el magát. — **M. J.** Izetlenségek. — **H. J.** Éretlenségek. — **Ω.** Eve-evevefűh! — **M. vasuti.** Vagy egyecske. — **S. F.** Valamelyest fölhasználunk. Kérjük ne porozza be kéziratát. — **B. A.** A 2-kat reméljük, csak magán mulatságunkra küldte be. Épültünk is rajta nagyot. Az első jövő heti számunkat fogja díszesíteni. — **Anonymus.** Jó. Hova előbb. — **Bajusz.** Nem roszul vág. — **Odo.** A Mikszáth K. szerkesztésében s a Singer és Wolfner czég kiadásában megjelent »Almanach«-ban meglelheti. E vállalat sikere a magyar szépirodalmi fogyasztás legszebb korára emlékeztet. Két hét óta 2-ik kiadása jelent meg s immáron 6000 példányban forog a közönség kezén. — **Manlius Dexter.** A jóakaró reklám is sajtóságot hólyagokat kerget a fölszinre. Ilyen az ön felfedezése is, mely szerint »H. ur érdekes felolvasást fog tartani.« Már miért nem mindjárt így, hogy »H. ur sikerült felolvasást fog tartani.«? Abban a korban, melyben egy-egy választás jó eredménye is »több mint bizonyos«, az olyan ártatlan előlegezés számot sem tesz.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.